

RAPORT KLIMATYCZNY: LIPIEC 2019 NAJCIEPLEJSZYM MIESIĄCEM W HISTORII POMIARÓW

Najnowsze zestawienie statystyk klimatycznych, sporządzone przez amerykańską Narodową Służbę Oceaniczną i Atmosferyczną (NOAA) na bazie globalnych pomiarów satelitarnych i naziemnych, ujawniło gwałtowną kumulację anomalii temperaturowych i odchyleń od średnich parametrów. Globalne temperatury lądu i oceanów w lipcu 2019 roku osiągnęły swoje historyczne maksima, czyniąc miniony miesiąc najgorętszym w całej - liczącej 140 lat - historii oficjalnych rejestrów klimatycznych.

Jak wykazała w swoim raporcie Narodowa Służba Oceaniczna i Atmosferyczna (National Oceanic and Atmospheric Administration, NOAA), lipiec 2019 roku zapisał się w skali całej Ziemi jako miesiąc rekordów ciepła, notowanych w wieloletnich zestawieniach klimatycznych państw i regionalnych agencji pogodowo-klimatycznych na kilku różnych kontynentach. Co więcej, na obszarach polarnych Ziemi odnotowano z kolei kurczenie się na niespotykaną dotąd skalę zasięgu utrzymywania się lodu morskiego.

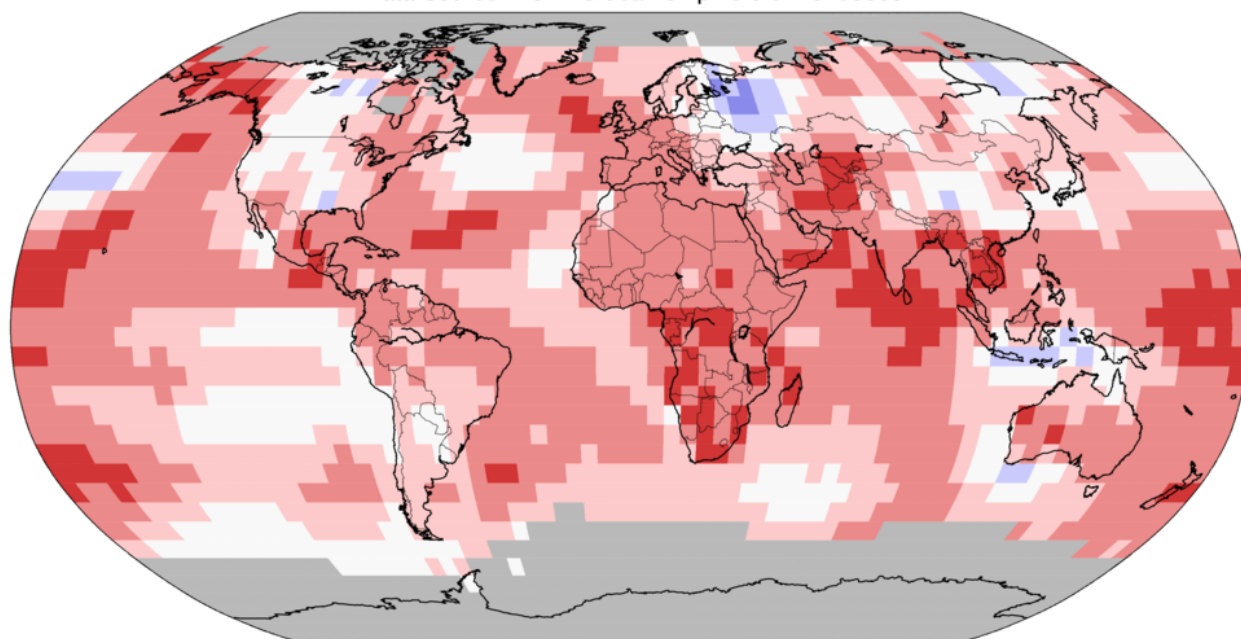
Zgodnie z prowadzonym rejestrem, średnia globalna temperatura aktualnego lipca była o 0,95 stopni C wyższa od średniej XX-wiecznej, wynoszącej 15,8 stopni C. Oznacza to, że był on najcieplejszym miesiącem w ostatnich 140 latach, czyli odkąd zaczęto prowadzić pomiary w 1880 roku.

Jak podano dalej w raporcie NOAA, dziewięć z 10 najcieplejszych lipców odnotowano po 2005 roku, a pięć najgorętszych - w ostatnich pięciu latach. Tegoroczny lipiec był też 43. lipcem i 415. miesiącem z kolei o temperaturach globalnych powyżej średniej. Wcześniejszy rekord ciepła należał do lipca 2016. Pierwsze siedem miesięcy 2019 roku również przekroczyło - o 0,9 stopnia - średnią dla tego okresu z XX wieku (13,8 st. C.) Jest to druga najwyższa - na równi z pierwszą połową 2017 roku - wartość w historii.

Land & Ocean Temperature Percentiles Jul 2019

NOAA's National Centers for Environmental Information

Data Source: NOAAGlobalTemp v5.0.0-20190808

Record
Coldest

Much
Cooler than
Average

Cooler than
Average

Near
Average

Warmer than
Average

Much
Warmer than
Average

Record
Warmest

GHCNM v4.0.1.20190806.qfe

Ilustracja: NOAA [www.ncei.noaa.gov]

Rok 2019, biorąc pod uwagę pierwszych siedem miesięcy, okazał się też historycznie najcieplejszym rokiem na większym obszarze Ameryki Północnej i Południowej, Azji, Australii, Nowej Zelandii, południowej części Afryki, wielu regionach Pacyfiku, Atlantyku i zachodnim Oceanie Indyjskim. W Europie natomiast był to piętnasty z kolei rekordowo ciepły lipiec, a w wielu krajach podczas fal upałów termometry pokazały najwyższe temperatury w historii.

W rekordowym tempie topniały też lody na obu biegunach. W Arktyce odnotowano najniższy w historii zasięg lodu morskiego - 19,8 proc. poniżej średniej z lat 1981-2010. Arktyka traciła w lipcu średnio 105 tys. km kwadratowych lodu dziennie. Wcześniejsze minimum padło w tym regionie w lipcu 2012 roku.

Najmniejszy zasięg lodu morskiego w historii zarejestrowano też na Antarktydzie - było go o 4,3 proc. mniej, niż wynosi średnia z lat 1981-2010. To najniższa odnotowana w lipcu wartość od 41 lat.

Czytaj też: [Polska chemia sięga po dane z NASA. Pomogą walczyć z anomaliami pogodowymi](#)

Według raportu (udostępnionego do wglądu [na stronie NOAA](#)), na mapie lipcowych temperatur znalazło się jednak też kilka (zdecydowanie mniej licznych) „biegunów chłodu”. Niższe od średniej temperatury zarejestrowano w niektórych regionach Skandynawii, a także w zachodniej i wschodniej Rosji.

Istniejąca od 1970 roku NOAA, jako kluczowa agencja nadzoru i podglądu pogodowo-klimatycznego na terytorium USA, dysponuje najbardziej zaawansowaną globalną infrastrukturą satelitarną umożliwiającą monitorowanie obszarów morskich i różnych warstw atmosfery ziemskiej. Pod jej kontrolą pozostaje również rozwinięta sieć pomiarowa działająca na bazie infrastruktury naziemnej i lotniczej (w tym specjalnie przystosowanych statków powietrznych). Agencja na tej bazie prowadzi nie tylko obserwacje i pomiary, ale również analizy i badania naukowe o kluczowym znaczeniu dla bezpieczeństwa narodowego USA.

W zasobach satelitarnych NOAA znajdują się przede wszystkim rozbudowane konstelacje meteorologiczne, na czele z systemem środowiskowej obserwacji Ziemi GOES (Geostationary Operational Environmental Satellite, GOES). Na podporządkowaniu agencji pozostają również konstelacje satelitów NOAA oraz DMSP (Defense Meteorological Satellite Program).

Czytaj też: [Raytheon zmodernizuje segment naziemny ważnego systemu satelitarnego dla NOAA](#)

Opracowanie: PAP/MK